

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

25 lipca

№ 55.

Rok 1922.

Treść: 499.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1922 r. w przedmiocie wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy	907
500.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 lipca 1922 r. w sprawie nowego brzmienia części IV i VI Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	911
501.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 lipca 1922 r., dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.	922

499.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

z dnia 13 czerwca 1922 r.

w przedmiocie wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy.

Na podstawie § 50 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. Ust. z r. 1907 № 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dn. 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. Ust. № 138) oraz art. 34 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów tej ustawy wydaje się następujący:

REGULAMIN WYBORCZY

dla wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy.

§ 1.

Wybory przeprowadza główna komisja wyborcza, urzędująca w siedzibie Zakładu pensyjnego.

Główna komisja wyborcza składa się z 5 członków Zakładu pensyjnego, mających bierne prawo wyborcze w myśl niniejszego regulaminu, z których 3 ma należeć do grupy przymusowo ubezpieczonych, a 2 do grupy pracodawców.

Główną komisję wyborczą wybiera, przed upływem okresu urzędowania Wydział kierujący Zakładem pensyjnym dla funkcjonariuszy w ten sposób, że każda z grup wybiera swych reprezentantów osobno. Dla każdego członka komisji należy wybrać zastępcę.

W razie rozwiązania przez władzę nadzorczą Wydziału kierującego Zakładem pensyjnym, członków głównej komisji wyborczej oraz ich zastępców mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Minister Pracy i Opieki Społecznej mianuje również członków głównej komisji wyborczej oraz ich zastępców dla przeprowadzenia pierwszych wyborów.

§ 2.

Główna komisja wyborcza wybiera z pośród siebie przewodniczącego i sekretarza.

Do zadań głównej komisji wyborczej należy: oznaczenie dnia wyborów, ustalenie spisów wyborczych, oznaczenie tak ogólnej jak też przypadającej na każdy okręg wyborczy ilości delegatów, rozpisanie wyborów, kierowanie wogóle wyborami, sprawdzanie i ogłaszanie wyniku wyborów i t. d.

Główna komisja wyborcza, jak również inne komisje wymienione poniżej, urzędują w pełnym komplecie i decydują zwykłą większością głosów.

§ 3.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów wyklada się spisy wyborców w porządku alfabetycznym dla każdego obwodu głosowania, według stanu w dniu podstawowym i to oddzielnie dla ubezpieczonych i pracodawców.

Za dzień podstawowy przyjmuje się dzień poprzedzający o miesiąc dzień rozpisania wyborów.

§ 4.

Czynne i bierne prawo wyborcze mają osoby ubezpieczone w Zakładzie tak przymusowo jak i dobrowolnie oraz ich pracodawcy. Z pośród osób dobrowolnie ubezpieczonych mają czynne i bierne prawo wyborcze tylko te osoby, które w drugim dziale kasy emerytalnej towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych we Lwowie ubezpieczyły kwotę 600 kor. względnie 420 marek. Delegaci jak również ich zastępcy muszą być nadto obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej i posiadać czynne prawo wyborcze do Sejmu oraz nie mogą być funkcjonariuszami Zakładu pensyjnego.

§ 5.

Liczba delegatów zależy od ilości osób ubezpieczonych w Zakładzie pensyjnym, przyczem jednak na 300 ubezpieczonych przypada jeden delegat. Z liczby delegatów $\frac{2}{3}$ musi należeć do grupy ubezpieczonych a $\frac{1}{3}$ do grupy pracodawców. Ogólna jednak liczba delegatów nie może wynosić mniej niż 60, a więcej niż 90 osób. Na każdego delegata przypada jeden zastępca.

§ 6.

Okregiem wyborczym jest województwo lub część województwa. Główna komisja wyborcza powołuje na każdy okręg wyborczy członków okręgowej komisji oraz ich zastępców z pośród członków Zakładu pensyjnego zamieszkałych w danym okręgu. Skład okręgowej komisji wyborczej jest analogiczny ze składem komisji głównej, przewidzianej niniejszem rozporządzeniem (ustęp drugi § 1). Okręgowa komisja wyborcza wybiera z pośród siebie przewodniczącego i sekretarza.

§ 7.

Okręg wyborczy dzieli się na obwody głosowania, którego to podziału dokonuje główna komisja wyborcza. Każdy powiat, w którym jest przynajmniej 200 ubezpieczonych, stanowić ma odrębny obwód głosowania. Jeżeli natomiast w powiecie niema tej liczby ubezpieczonych, przydziela się go do sąsiedniego, względnie kilka sąsiednich powiatów łączy się w jeden obwód głosowania i miejsce wyborów naznacza się w tym powiecie, w którym jest największa ilość ubezpieczonych.

W każdym obwodzie głosowania ustanawia się jeden lokal wyborczy.

§ 8.

Spisy wyborców danego obwodu głosowania mają być wyłożone w lokalu wyborczym, gdzie mają być także obwieszczone niniejsze przepisy wyborcze.

§ 9.

Ogłoszenie o wyborach ma nastąpić najpóźniej na 7 tygodni przed dniem wyborów i powinno zawierać:

- 1) oznajmienie o wyłożeniu spisów wyborców, oraz podanie lokali, gdzie te spisy, jak również listy kandydatów będą wyłożone;
- 2) wyszczególnienie okręgów wyborczych i obwodów głosowania w każdym okręgu komisji wyborczych okręgowych z podaniem miejsca ich urzędowania;
- 3) liczby delegatów mających być wybranymi w każdym okręgu wyborczym;
- 4) dzień, miejsce, początek i koniec wyborów;
- 5) wezwanie do składania list kandydatów;
- 6) przepisy, dotyczące reklamacji (§ 10) oraz list kandydatów (§ 11).

Ogłoszenie to dokonane przez główną komisję wyborczą ma być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w gazecie urzędowej każdego województwa, będącego okręgiem wyborczym, jak również przynajmniej w jednym z dzienników miejscowych okręgu wyborczego.

§ 10.

Najpóźniej w przeciągu 14 dni po rozpisaniu wyborów można wnosić reklamacje przeciw spisom wyborców, przyczem zarówno ubezpieczeni jak i pracodawcy mają prawo reklamacji odnośnie do obu list. Reklamacje te, o ile żąda się wpisania uprawnionych do wyborów, winny zawierać ogólne dane, dotyczące obowiązku ubezpieczenia odnośnej osoby. Reklamację wnieść należy za pośrednictwem okręgowej komisji do głównej komisji wyborczej, która rozstrzyga je ostatecznie w ciągu 14 dni od daty otrzymania reklamacji, zawiadamiając zainteresowanych o decyzji i motywach tejże.

§ 11.

Listy kandydatów na każdy okręg wyborczy sporządzone oddzielnie dla ubezpieczonych i pracodawców winny być przedłożone okręgowej komisji wyborczej najpóźniej na 5 tygodni przed dniem wyborów w 2 egzemplarzach. Listy te nie mogą zawierać więcej nazwisk, niż wynosi podwójna ilość delegatów i zastępców, mających być wybranymi. Nazwiska osób ponad tę liczbę wykreśla się. Okręgowa komisja wyborcza niezwłocznie przesyła jeden egzemplarz zgłoszonych list głównej komisji wyborczej.

Listy te mają wymieniać kandydatów w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu, podając nazwisko, imię i zawód, miejsce zamieszkania, nadto o ile idzie o ubezpieczonych—adres i nazwisko pracodawcy (przedsiębiorstwa). Listy winny być podpisane najmniej przez 50 wyborców z grupy ubezpie-

czonych, względnie 20 wyborców z grupy pracodawców danego okręgu i wskazywać pełnomocnika i jego zastępcę, uprawnionego do porozumienia się z okręgową komisją wyborczą w sprawach zgłoszonej listy.

§ 12.

Gdy wyborca podpisze więcej niż jedną listę kandydatów, winna komisja okręgowa skreślić podpis jego na wszystkich listach i w razie potrzeby zażądać od pełnomocników grup, które zgłosiły te listy, by w określonym przez komisję okręgową terminie dostarczyli innych podpisów.

§ 13.

W razie umieszczenia jednej i tej samej osoby na kilku listach kandydatów, przewodniczący okręgowej komisji wyborczej wzywa ją do oświadczenia się, z której listy kandyduje, a gdy w wyznaczonym terminie oświadczenie nie nastąpi, skreśla się nazwisko tej osoby na wszystkich listach z wyjątkiem najwcześniej podanej i zawiadamia pełnomocników odnośnych grup celem ewentualnego uzupełnienia listy.

§ 14.

Listy kandydatów okręgowa komisja wyborcza oznacza liczbą porządkową w kolejności ich składania; badając jednocześnie, czy odpowiadają niniejszym przepisom wyborczym, a o dostrzeżonych błędach i brakach zawiadamia niezwłocznie pełnomocnika odnośnej listy. Jeżeli błędy i braki list nie zostaną usunięte najpóźniej na 3 tygodnie przed dniem wyborów, okręgowa komisja wyborcza orzeka nieważność listy w części lub w całości.

§ 15.

Od decyzji okręgowej komisji wyborczej, dotyczącej list kandydatów, mogą zainteresowani odwołać się w terminie 3-dniowym do głównej komisji wyborczej, która rozstrzyga ostatecznie, zawiadamiając o swej decyzji w ciągu 3 dni komisję okręgową i zainteresowanych.

§ 16.

Najpóźniej na tydzień, a nie wcześniej niż na dwa tygodnie przed dniem wyborów listy kandydatów mają być ustalone. Okręgowa komisja wyborcza ustalone listy przesyła niezwłocznie po jednym egzemplarzu do wszystkich komisji obwodowych i do głównej komisji wyborczej, oraz publikuje listy ustalone i zaopatrzone odpowiednim numerem (§ 14) i nazwiskiem pierwszego kandydata w dzienniku urzędowym i w jednym z dzienników miejscowych okręgu wyborczego.

§ 17.

Dwie lub więcej list kandydatów mogą być między sobą połączone w ten sposób, że wobec innych ugrupowań wyborczych tworzą jedną listę. W tym celu powinno jednak nastąpić oświadczenie jednomyślne pełnomocników grup tworzących związek najpóźniej na 2 tygodnie przed dniem wyborów.

Poszczególne grupy wyborców może wchodzić tylko w skład jednego związku wyborczego.

§ 18.

W razie zgłoszenia w terminie przepisany jednej tylko listy kandydatów prawomocnej i pełnej, bądź z grupy ubezpieczonych, bądź z grupy pracodawców, głosowanie w danej grupie nie odbywa się i główna komisja wyborcza zgłoszonych kandydatów ogłasza za wybranych.

To samo ma miejsce w razie zgłoszenia kilku list z ogólną liczbą kandydatów nie większą od liczby delegatów i zastępców, przypadającej na dany okręg wyborczy.

Jeżeli w prawomocnej liście lub listach liczba zgłoszonych kandydatów jest mniejsza niż liczba mających być wybranymi, to zgłoszonych kandydatów uważa się za wybranych bez głosowania, należy oznaczyć jednak termin wyborów uzupełniających, które winny się odbyć najpóźniej w przeciągu 4 tygodni od dnia pierwszych wyborów.

§ 19.

Głosowaniem bezpośrednio kierują obwodowe komisje wyborcze, powołane przez główną komisję wyborczą w porozumieniu z komisją okręgową danego okręgu. Komisje są oddzielne dla ubezpieczonych i oddzielne dla pracodawców.

Każda komisja dla ubezpieczonych składa się z 2 członków ubezpieczonych i jednego pracodawcy z przewodniczącym ubezpieczonym, każda zaś komisja dla pracodawców z 2 pracodawców i jednego ubezpieczonego z przewodniczącym pracodawcą. W razie braku kompletu komisji obwodowej przewodniczący względnie obecni członkowie komisji mają prawo kooptacji.

W obwodowych komisjach wyborczych mogą brać także udział z głosem doradczym mężowie zaufania poszczególnych grup wyborczych przedstawieni przez pełnomocnika grup.

Osoby, umieszczone na listach kandydatów, nie mogą brać udziału w pracach obwodowych komisji wyborczych.

Komisja obwodowa spisuje głosujących wyborców, oraz prowadzi protokół wyborów i wybiera w tym celu z pośród siebie sekretarza.

§ 20.

Każdy wyborca ma jeden tylko głos i prawo głosowania może wykonywać tylko osobiście i we właściwym obwodzie głosowania. Właściwym obwodem głosowania jest obwód, w którym znajduje się miejsce zatrudnienia obowiązkowo ubezpieczonego, względnie miejsce zamieszkania dobrowolnie ubezpieczonego.

§ 21.

Głosowanie odbywa się w lokalu wyborczym oznaczonym przez główną komisję wyborczą.

Głosowanie odbywa się równocześnie dla ubezpieczonych i pracodawców w godzinach oznaczonych przez główną komisję wyborczą w ogłoszeniu o wy-

borach i odbywa się za pomocą kartek, których kolor i format oznaczy główna komisja wyborcza, zawierających jedynie numer i nazwisko pierwszego kandydata listy, na którą wyborca oddaje swój głos.

§ 22.

Wyborcy mają mieć przy sobie dowody, stwierdzające ich tożsamość i obowiązani są je pokazać na żądanie przewodniczącego komisji. Zarzuty co do tożsamości osoby mogą być czynione jedynie przed oddaniem głosu. O zarzutach tych orzeka ostatecznie komisja większością głosów. Głosowanie odbywa się w sposób następujący: wyborca wymienia swe imię i nazwisko; sekretarz komisji sprawdza czy wyborcę umieszczono na spisie wyborców i wręcza mu kopertę, ostemplowaną przez zakład pensyjny dla funkcjonariuszy. Po otrzymaniu koperty głosujący wkłada w nią kartę wyborczą i wręcza przewodniczącemu komisji, który sprawdziwszy stempel na kopercie, wrzuca ją w obecności wyborcy do urny, poczem sekretarz wykreśla wyborcę z listy wyborców i wciąga do spisu głosujących.

§ 23.

Głosowania przerywać nie wolno.

W lokalu wyborczym mogą być obecni poza komisją tylko wyborcy, a agitacja wszelka jest wzbroniona. Przestrzeganie porządku w lokalu wyborczym i wydawanie odpowiednich zarządzeń należy do przewodniczącego komisji.

§ 24.

Po zamknięciu głosowania, przewodniczący otwiera urnę wyborczą, miesza koperty w urnie, poczem komisja liczy koperty, nie otwierając ich. Po zliczeniu kopert i ustaleniu liczby głosujących, komisja przystępuje niezwłocznie do obliczenia głosów, oddanych na poszczególne listy. Po obliczeniu głosów komisja obwodowa niezwłocznie odsyła do komisji okręgowej w pakiecie zapieczętowanym i zaopatrzonym pieczęcią komisji koperty, karty do głosowania, spisy głosujących i protokół czynności podpisany przez wszystkich członków komisji i obecnych mężów zaufania poszczególnych grup wyborczych. Członkom komisji i mężom zaufania przysługuje prawo zgłaszania do protokołu oświadczeń i protestów przeciw treści protokołu. W protokole ma być też podany wynik głosowania.

§ 25.

Nieważne są: 1) karty włożone do koperty nie należycie ostemplowanej,

2) karty puste lub wypełnione niezgodnie z przepisem § 21 niniejszego rozporządzenia,

3) karty do głosowania znalezione w kopercie w liczbie większej niż jedna.

§ 26.

Posiedzenie okręgowej komisji wyborczej w celu ustalenia wyników głosowania w całym okręgu odbywa się niezwłocznie po otrzymaniu sprawozdań i materiałów od wszystkich komisji obwodowych.

Okręgowa komisja wyborcza sprawdza także karty uznane za nieważne przez obwodowe komisje wyborcze i oznacza wreszcie liczby delegatów, przypadających na poszczególne listy kandydatów, jakoteż ich zastępców, według zasad przyjętych dla wyborów do Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej, względnie według późniejszych przepisów Sejmowej ordynacji wyborczej. Z posiedzenia swego okręgowa komisja wyborcza sporządza dokładny protokół z podaniem wszystkich obliczeń dokonanych celem ustalenia wyników wyborów i przesyła wraz z materiałem, dostarczonym przez komisje obwodowe głównej komisji wyborczej.

§ 27.

Główna komisja wyborcza po rozpatrzeniu materiałów, nadesłanych przez okręgowe komisje wyborcze niezwłocznie podaje do wiadomości publicznej wynik wyborów przez ogłoszenie w pismach w sposób przewidziany w § 9 niniejszego rozporządzenia. W ogłoszeniu winne być podane imiona i nazwiska delegatów i ich zastępców z grupy ubezpieczonych i pracodawców osobno w każdym poszczególnym okręgu. Główna komisja wyborcza przesyła delegatom i zastępcom podpisane przez przewodniczącego komisji legitymacje, wszelkie zaś akty dotyczące wyborów dorecza Wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego celem przechowania do ukończenia okresu urzędowania wybranych delegatów.

§ 28.

W wypadkach śmierci, zrzeczenia się wyboru, ustąpienia w czasie kadencji, utracenia prawa wyborczego w myśl niniejszych przepisów, lub unieważnienia wyboru delegata na jego miejsce wstępuje jako zastępca, do czasu upływu kadencji ta osoba, która na liście zastępców, wybranych w danym okręgu wyborczym, była umieszczona na pierwszym miejscu.

§ 29.

W ciągu 14 dni od dnia opublikowania wyniku wyborów, wyborcy danego okręgu mogą wnieść do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej protest przeciw wyborom w okręgu wogóle lub przeciw wyborowi poszczególnego delegata względnie zastępcy, jeżeli wybory przeprowadzone zostały nie zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia a przekroczenie tych przepisów mogło wpłynąć na wynik wyborów.

Protest, podpisany przynajmniej przez 50 wyborców wraz z odpisem wnosi się na ręce przewodniczącego głównej komisji wyborczej. Główna komisja wyborcza wraz ze swoją opinią przesyła protest do M-stwa Pracy i Opieki Społecznej, a odpis dołącza do akt wyborczych danego okręgu.

Wniesienie protestu nie wstrzymuje urzędowania obranych delegatów względnie zastępców.

§ 30.

W razie unieważnienia wyborów bądź w grupie ubezpieczonych, bądź w grupie pracodawców, lub

też w obydwu grupach wyborczych danego okręgu, główna komisja wyborcza rozpisuje niezwłocznie w danym okręgu nowe wybory.

§ 31.

Wydział kierujący Zakładem pensyjnego w porozumieniu z główną komisją wyborczą ustala wysokość diet i kosztów podróży członków tejże i przekazuje do jej dyspozycji kwoty niezbędne dla pokrycia kosztów związanych z wyborami.

Spory wynikłe z zastosowania niniejszego paragrafu rozstrzyga Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

500.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 10 lipca 1922 r.

w sprawie nowego brzmienia części IV i VI Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych

na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Części IV i VI Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt polskimi kolejami państwowymi oraz znajdującymi się pod zarządem państwowym kolejami prywatnymi o torze normalnej szerokości (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 40, poz. 243) otrzymują brzmienie według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 1922 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą części IV i VI Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, podane w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie wprowadzenia Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dn. 24 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40 poz. 243) wraz z wszystkimi późniejszymi, odnoszącymi się do tych części zmianami i uzupełnieniami (Dz. U. R. P. z r. 1920: № 51, poz. 313; № 99, poz. 663; № 109, poz. 722; Dz. U. R. P. z r. 1921: № 25, poz. 141; № 43, poz. 265; № 52, poz. 331; № 64, poz. 411; № 78, poz. 536; № 85, poz. 624; № 93, poz. 689; Dz. U. R. P. z r. 1922: № 6, poz. 44 i № 18 poz. 157).

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski